Omul între logos și realitate

On Ianuarie 20, 2017

Poziționează-te în contrast cu ceea ce se opune evoluției tale, găsind în tine puterea de a te ridica deasupra a tot ceea ce este cuprins în planul realității imediate.

În fața mea se întindea cu repeziciune necunoscutul unui eveniment improbabil, cu toate întrebările lui, sub semnul apăsător al necesității opțiunii cuprinse între o stare vizionară orientată empiric - „trăită", și o atitudine îngust pragmatică înscrisă pe direcția forțelor de inerție ale indeciziilor de moment. Dacă un artist și-ar fi concentrat atenția la persoana mea, încercând să picteze un tablou autentic, probabil l-ar fi întrecut pe Salvador Dali la capitolul semnificații ascunse, încât eu însumi aș fi ajuns să reprezint o nouă formă de expresie în artă.

De ce să nu includ existența mea într-un carusel al cauzalității care insista că nimic nu se poate alcătui fără declanșarea unui eveniment premergător? Un eveniment care mă urmărea din excesul de putere al unei legi scrise doar pentru mine, transmițându-mi o speranță în acea stare de șoc cald, străbătea teritoriul inimii cu o dispoziție înnorată care, însă, sporea alimentarea mea cu energie de la sânge la neuroni.

Fără voia mea, eram integrat într-o logică de complet altă factură, pe lângă parametrii echilibrului de stare, specifici omului care privește drept înaintea lui, dar cel care-l privește nu poate să-și dea seama dacă îl vede. Era ca și când cineva m-ar fi privit într-o oglindă care ștergea în mod neașteptat tot ce se potrivea cu firea mea. Pericolul se estompa, dar încă era acolo.

Leadership: Ești pregătit să oferi o nouă viziune asupra propriei persoane din spatele gândurilor implicate într-o creație a cărei principală trăsătură este autenticitatea, credibilitatea, și nu fotografierea realității?

Puterea de pătrundere a celui care își ațintea din ascuns privirea asupra mea, prea devreme pentru a se convinge de identitatea mea, prea puțin privilegiat de un raționament de tip deductiv și de inteligență crescută, era invers proporțională cu lungimea de undă a modelului meu de recepție al informațiilor. Dintr-o dată se văzu ademenit el însuși într-o înlănțuire neobișnuită de evenimente, necăutate și neprevăzute, care nu-și găseau fondul.

Nu voiam să cred că sunt pierdut într-un univers care a trecut o singură dată aventura vieții, din același motiv că eram parte a unui întreg, unde fiecare etapă se angrenează rapid cu precedenta, prin avalanșa de mesageri informaționali ce-mi traversau membranele celulare, având parcă puncte de inserție până în intimitatea lanțului polinucleotidic al codului genetic.

Dar în acel moment am simțit că port în mine sâmburele unei vibrații universale, o formă cu mult mai evoluată la ceea ce întâlnisem pană atunci, oferind de pretutindeni o sursă de bună energie dar și o aspirație morală, specifice sindromului reacțional. Un artist care mi-ar fi analizat personalitatea, gândurile, simțirea, poate că ar fi fost străbătut de acea semnificație pe care o acorzi unei creații conturată ca pe o lecție de maturitate, dimprejurul unei realități care cultivă prezența spațiului infinit, profund, plin de amănunte care îl ascund de vederea lumii.

Leadership: Ești capabil să aduni tot ceea ce ți se întâmplă într-o condiționare fundamentală a trăirii dependentă de o orânduire protectoare care nu poate fi negată?

Exista o solidaritate universală în acel moment, o conectare la bornele unui câmp energetic cosmic universal, că alte lumi mă căutam din aceleași nevoi din care le căutam și eu. În primul rând din nevoia de a ne ajuta între noi.

În încercarea de a înfrunta toate fricile și îndoielile, în vârtejul unui concurs de împrejurări insuficient eludate, am ajuns să mă conectez o realitate care părea complicată, controlată în cele mai mici detalii, ba chiar ascunsă și slujita de o forță care îmi amintea constant... că nu sunt singur.

Universul constă din corpuri. Nu există un singur corp pentru o întreagă materie, există doar materia - ideea unei substanțe solide microscopice instabile, invizibile și nedetectabile, aflate pretutindeni, care acționează asupra tuturor corpurilor, printr-o legătură de forță pricinuită de însăși mișcarea corpurilor a căror formă este susceptibilă de variație.

Puterea de a te ridica deasupra a tot ceea ce este cuprins în planul realității imediate, care face din leadership un instrument de aplicare al crezurilor care te țin cu fața spre cele înalte, este un produs al experienței de a te angaja într-o depășire a cauzelor și efectelor evenimentelor pe care nu le poți anticipa.

Să fii mai aproape de ceea ce îți cere marea forță a Logos-ului, înseamnă să identifici potențialele lucruri rele care se pot întâmpla oricui, dar care te ocolesc pe tine.

Așa cum pomul bun se cunoaște după roadele sale bogate, tot astfel esențialitatea unei puteri mai presus de legile scrise ale oamenilor se cunoaște după faptul că omul are capacitatea de a se construi nelăsându-se prins într-o mecanică absurdă, ci într-o orânduire deplină, în care spiritul și materia, idealul și realul, misterul și concretul, ideea și actul, pot să formeze un tot unic și armonios.

Conform dicționarului, termenul „Logos" denumește ordinea necesară, proprie Cosmosului și gândirii omenești, rațiunea cosmică, o ipostază a divinității, spiritul și rațiunea universală, în acord cu acțiunile omului și cu fenomenele care îi influențează evoluția.

Omul care se mișcă constant în lumina intuiției și conștiinței care trec drept unică instanță pentru interpretarea evenimentelor, pentru înțelegerea informațiilor furnizate de totul din jur - luate drept avertizări și atenționări în privința modului de a se raporta la natura a ceea ce i se întâmplă, se poziționează întotdeauna, în mod ideal, în locul în care efectele negative sunt minime.

Logosul este ceea ce îți spune Egoul despre tine însuți în vederea cuprinderii unei realități care depășește puterea de înțelegere a minților neiluminate.

Omul situat între logos și realitate este capabil să adune tot ceea ce i se întâmplă într-o determinare fundamentală a trăirii dependentă de o orânduire protectoare (a lucrurilor și evenimentelor) care nu poate fi negată.

El se poziționează în contrast cu ceea ce se opune evoluției sale, pentru a ajunge într-un moment al vieții în care să poată crede cu întreaga inimă că a fost mereu orânduit și ocrotit de ceva superior, nevăzut și omniprezent.

Source: https://neculaifantanaru.com/omul-intre-logos-si-realitate.html